

det er forvridende på alle måder, men okay, det har så været regeringens tankegang.

Når man siger, at det er første skridt, så må man også sige, at der er noget, der hedder et andet skridt, og andet skridt er bl.a. at få sat skatten på arbejde ned, men det må også være, at man bøjer lidt af på stivheden i systemet og går over og laver et mere fleksibelt eller sagt med andre ord: et intelligent skattestop.

Hvis man gør det, vil vi kunne komme i en situation, hvor vi såmænd den dag i morgen kunne vedtage en skattereform, som sikrede en almindelig lønmodtagerfamilie, en lærerfamilie, en nettolettelse allerede næste år på 6.000 kr., når alt var betalt. Når man var ramt af alle omlægninger osv., så ville der være en nettolettelse på 6.000 kr. Det har vi fået bekræftet af de gennemregninger; der har været i Finansministeriet både under den tidligere regering og under den nuværende regering. Så der er ikke noget at komme efter; det er nettolettelsen, vi taler om. Det ville vi kunne vedtage uden uigennemskuelige overgangsordninger, uden noget som helst andet, sådan at vi havde det fra den ene dag til den anden.

Samtidig ville vi få en anden ting, nemlig et langt enklere skattesystem. Vi ville have fjernet bundskatten, halveret mellemskatten og hævet grænserne for, hvornår mellem- og topskatten sætter ind – altså allerede dér en skattesats mindre, nemlig bundskatten.

Hvis det her virker på samme måde, som Finansministeriet peger på, og altså har den effekt på arbejdsudbuddet, som vi håber på, så vil der være skabt et yderligere råderum i løbet af tre år, så vi kunne gå et skridt videre. Så ville vi være kommet i en situation i løbet af tre år, hvor vi kunne fjerne resten af mellemskatten og yderligere hæve grænsen for, hvornår topskatten sætter ind. Så ville vi faktisk have bragt os i en situation, hvor omkring 90 pct. af den danske befolkning maksimalt betalte 42 pct. i skat. På tre år ville vi være kommet i den situation. Der er kun én ting, der forhindrer det, og det er regeringens skattestop. Det er dagens skandale.

Det burde være muligt at overtale regeringen til at få vedtaget et så enkelt og gennemskueligt skattesystem med de demokratiske styrker, der ligger i sådan et skattesystem, så enhver kan regne ud, hvor meget man betaler i skat af den sidst tjente krone, samtidig med at skatten bliver sænket markant på arbejde, og samtidig med at vi får det ekstra arbejdsudbud, som der er behov

for for overhovedet at kunne sikre et velfærdssamfund på sigt.

Når man kan få så mange ting på én gang, er det da utroligt, at man ønsker et skattestop, som man i regeringen inderst inde godt ved ikke er godt nok, jf. den kritik, som har været ført fra bl.a. Det Konservative Folkepartis side. Jeg vil godt takke for, at de også bakker op omkring kritikken af, at det er så ufleksibelt, og at det står i vejen for, at vi kan få sat skatten på arbejde ned.

Kl. 17.00

Vi kunne få et enklere skattesystem. Vi kunne få færre særordninger, altså en større gennemskuelighed af skattesystemet, også på det område, og lavere skat for alle i arbejde; et skattesystem, hvor lige store indkomster bliver beskattet på samme måde, men stadig med en ordentlig fordelingsprofil og ikke mindst en socialpolitisk profil, hvor det ikke er sådan, at når vi snakker om lettelser, er det kun om, hvem der får lidt mere i morgen.

Ordentlig socialpolitik gennem skattepolitikken er at sikre, at skattesystemet er skruet sådan sammen, at der også er råd til at føre socialpolitik om 5 og 10 år, og når man på nuværende tidspunkt ikke kan få gennemført en markant lettelse af skatten på arbejde, kan man ikke løse det kæmpemæssige problem. Arbejdsmarkedsreformen bidrager en anelse, giver måske 10.000-12.000 ekstra arbejdsudbud, og det er da et skridt på vejen. Men det er jo intet i forhold til den store udfordring, som regeringen også anerkender, at vi står over for, og man har endnu ikke hørt et bud fra regeringen på, hvordan man skal løse den problemstilling.

Vi anerkender også klart og vedgår, jf. den kritik, som uberettiget kom fra Dansk Folkepartis ordfører, at vi også laver et lidt mere grønt skattesystem med vores udspil. Men hvad gør det, hvis man – selv om man skal betale lidt mere for benzinen – samtidig får endnu flere penge i den anden hånd? Det er dét, der er pointen i Det Radikale Venstres skatteudspil.

Som jeg nævnte før, er det også et skatteudspil uden de uigennemskuelige overgangsordninger, som vi har været vidne til indtil nu. Det er et udspil, som kan laves fra det ene år til det andet, og det er endnu et stærkt argument for at gå væk fra det stive skattestop, regeringen har indført.

Ved siden af fortsætter vi selvfølgelig med den samme afbetaling af gælden. Det kan lade sig gøre, det har Finansministeriet anerkendt